

PRESVETO TROJSTVO

19. lipnja 2011.

Danas je u našoj župi svečana proslava suzaštitnika sv. Vida. Svete mise su ujutro u 9 sati, svečana sveta misa u 11 sati koju predvodi dosadašnji župnik prečasni Franjo Horvat u koncelecijaciji s ostalim svećenicima.

Večernja sveta misa je u 19 sati. Misa u lječilištu je u 17 sati.

Utorak: sv. Alojzije Gonzaga, redovnik

Četvrtak: **PRESVETO TJELO I KRV KRISTOVA – TJELOVO**

Svete mise su po nedjeljnom rasporedu: 9 sati, 10,30 sati župna misa i u lječilištu u 17 sati.

To je obavezna svetkovina i svaki vjernik dužan je doći na svetu misu.

Petak: **ROĐENJE SVETOG IVANA KRSTITELJA**, svetkovina. Sveta misa je, kao i svakog dana, navečer u 19 sati.

U subotu je misa u Velikoj Vranovini u 19 sati.

Sljedeća nedjelja je 13. kroz godinu, mise su po nedjeljnom rasporedu.

Zahvaljujemo svima onima koji su na bilo koji način pomogli oko pripreme za današnje slavlje, kako materijalno tako i na sve druge načine. Neka Gospodin sve nagradi.

Izdaje: Župa Pođenja BDM - Topusko

Tel.: 044/885-951 ❖ fax: 044/ 885-021

e-mail: zupa.pohoda.b.d.marije@sk.t-com.hr

Župnik: fra Goran Rukavina, OFM, Cap

Kapelan : fra Josip Grivić, OFM, Cap

SVETKOVINA TIJELOVA

Ovom svetkovinom spominjemo se onoga što je Isus učinio na posljednjoj večeri: darovao se svojim učenicima u znakovima kruha i vina i naredio im da od tada i nakon njegove smrti slave Euharistiju: „Činite ovo meni na spomen!“ (1 Kor 11,24).

Grč. riječ *euchharistia* znači zahvaljivanje, to je zahvalna molitva nastala u Pracrkvi iz pretvorbe kruha i vina u Tijelo i Krv Kristovu. Svatko od nas po krštenju je postao član Crkve. Dakle, Crkva nismo zato što plaćamo crkveni porez ni zato što se dobro razumijemo ili zato što smo slučajno upali u jednu zajednicu, nego zato što u Euharistiji primamo Tijelo Kristovo i uvijek iznova postajemo Tijelo Kristovo. Sveti Franjo Saleški jednom zgodom je rekao: „U presvetoj Euharistiji postajemo jedno s Bogom kao hrana s tijelom“. Kako je Kršćanin dužan svake nedjelje i zapovjedanoga blagdana doći na svetu misu tako nitko ne može imati živ odnos s Kristom ako ne ide tamo gdje nas On čeka.

Kako se moram pripraviti da bih mogao primiti svetu Euharistiju?

Euharistiju može primiti onaj koji je svjestan da se ne nalazi u teškome grijehu i prije nego što pristupi oltaru da bude izmiren sa svojim bližnjima. Do prije nekoliko godina bio je običaj da se prije Euharistijskoga slavlja najmanje tri sata ništa ne jede; tako se htjelo pripraviti za susret s Kristom u pričesti. Danas Crkva preporučuje da se bude najmanje jedan sat natašte. Drugi znak poštovanja jest izabrana, lijepa odjeća; konačno, idemo na sastanak s Gospodarom svijeta.

Svaka me sveta pričest dublje povezuje s Kristom, čini me živim udom Kristova Tijela, obnavlja milosti koje sam primio po krštenju i potvrdi i jača me u borbi protiv grijeha. Stoga je važno kada smo na misi primiti svetu pričest ukoliko za to imamo uvjeta. Podsjetimo se riječi sv. Ivana Vianeya, Arškog župnika: „Ne pričješćivati se: to je kao kada netko umre od žeđi pokraj izvora“.

Isus je svojim učenicima, pa tako i nama, obećao da ćemo jednoga dana sjediti za stolom s njim. Zato je svaka sveta misa „spomen muke, obilje milosti i залог buduće slave“ (Rimska euharistijska molitva).

Župni listić

Župe Pohodnja BDM
Kapucini - Topusko

19. 6. 2011.

God. I., br. 12.

Presveto Trojstvo

Mi smo započeli današnje slavlje - sv. misu uzvišenim riječima: " **Blagoslovljen trojedini Bog, Otac, Sin i Duh Sveti za milosrđe koje nam je iskazano**".

Nama bijednim ljudima je neshvatljiva ta istina, ali je vrijedna divljenja da beskrajni Bog koji stanuje u nedostupnu svjetlu, iskazao nam je svoje smilovanje u svom Sinu – Isusu Kristu. Tu tajnu možda bi nam bilo lakše razumjeti kad bi bilo govora samo o Bogu (poput drugih religija koje ne poznaju Presveto Trojstvo).

Bog nas je stvorio na svoju sliku i priliku. Promatrajući sebe otkrivamo da je svaka božanska osoba utisnula u nas svoj pečat, po kojemu nam se tajna Trojedinog Boga čini manje tajnovitom.

Pogledajmo.

Bog Otac, iz kojega izlaze Sin i Duh Sveti, Stvoritelj je svega što postoji. Svemir, zemlja, čovjek, vrijeme, prostor, svjetlo, tama, boje i glasovi, toplina vatre i toplina ljubavi - sve je to pozvala u život njegova stvoriteljska moć.

Sliku Oca stvoritelja nosimo u sebi. Raznovrsne sklonosti koje osjećamo u sebi i sposobnosti kojima smo obdareni, dokazuju da nas Otac želi imati kao sustvaraoce i suoblikovaoce njegova svijeta.

Po Bogu Sinu dolazi na svijet ljubav. Sin je preuzeo na sebe ljudsku narav, te je kao Bog i čovjek radio, patio, umro i uskrsnuo za nas. To djelo njegove ljubavi nazivamo otkupljenjem.

Po krštenju smo postali udovi njegova tajanstvenog tijela - Crkve. I dok povezani s Kristom radimo, molimo, mučimo se, umiremo i uskrsavamo. Mi smo sudionici njegove ljubavi, pozvani na suotkupljivanje sebe i svijeta.

Duh Sveti je svjedok. On dijeli milosti što ih je Krist jednom zauvijek za svakoga zaslužio kroz sva vremena i na svakom mjestu onima koji ih prihvaćaju.

Lijepo reče Isus jednom svojim učenicima: **"Još vam imam mnogo kazati, ali sada ne možete nositi. Kada dođe on – Duh Istine – upućivat će vas u svu Istinu.** Koju Istinu? - U Presveto Trojstvo - **Ocu, Sinu i Duhu Svetomu koji žive i djeluju u najintimnijem zajedništvu.**

Duh koji je u isto vrijeme i Očev i Sinov, a on pak nas obogaćuje bogatstvom koje se nalazi u Ocu i Sinu te tako po vjeri pomalo ulazimo u tajnu Božjega Trojstva bolje reći Božje punine koja se krije u njima.

I kao što reče sv. Pavao **"Ta ljubav je Božja razlivena u srcima našim po Duhu Svetom koji nam je dan!"**.

“ Slavim te, Oče Gospodaru neba i zemlje , što si ovo sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima“

Tko su maleni to su oni neznatni koji u duhu Istine čine djela milosrđa, svjedoče ljubav Božju na djelu, ne

traže nemoguće, ali dopuštaju da ih Duh Božji vodi putem Istine, Pravde, Mira i Ljubavi. Drugim riječima to su odnosi Oca, Sina i Duha Svetoga.

Riječi su preslabe da bi nam otkrile svu tajnu koja se krije u Presvetom Trojstvu. Stoga dopustimo Duhu Božjemu, molimo se njemu da nas vodi, da nas jača u vjeri kako bi svojim životom mogli proniknuti Božju veličinu koja se krije u njemu.

IVAN KRSTITELJ

Prema Novom zavjetu, njegovi roditelji, Zaharija i Elizabeta, dugo nisu mogli imati djece i kada im se rodio sin, zavlada je velika radost. Održana je posebna svečanost, na kojoj mu je trebalo nadjenuti ime. Okupili su se prijatelji i rođaci, koji su došli izdaleka

Htjeli su da se zove Zaharija po ocu, ali s tim se nije složila Elizabeta. Rekla je da će se zvati Ivan što znači „Gospodin je milostiv“.

Prijatelji i rođaci su pitali Zahariju, za mišljenje. On se složio s time da se zove Ivan.

Budući da Zaharija dotad nije mogao govoriti, tada mu se vratio glas.

Počeo je zahvaljivati Bogu i slaviti ga zbog dobrote: „I ti ćeš biti poseban. Ići ćeš pred Božjim izabranikom. Nosit ćeš poruku Božje ljubavi i oproštenja njegovu narodu.“

Hrvatski franjevci-kapucini su na svom XV. provincijalnom kapitulu održanom od 14. - 17. lipnja 2011. godine u samostanu sv. Leopolda Bogdana Mandića u zagrebačkoj Gornjoj Dubravi izabrali novo provincijalno vodstvo za trogodište 2011. - 2014.

Za Provincijala je izabran brat **fra Ante Logara** koji je dosada obnašao službu gvardijana i čuvara svetišta u našem samostanu u Dubrovniku.

Definitori: **fra Anto Barišić**, provincijalni vikar
fra Mirko Kemiveš
fra Mirko Varga-Ljubić
fra Juro Šimić

